

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/232/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413206316
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8413206316.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou, 67 - 69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikózia, Cyprus, reg. č. HE 308237, zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, proti žalovanému X. O., A.. XX.X.XXXX, S. W. Q. XX, zastúpený opatrovníkom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 2 749,06 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 3.7.2013 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 2.749,06 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,50 % ročne od 26.6.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupkyňa žalobkyne žalobu odôvodnila tvrdeniami, že 14.7.2005 uzavrela Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zmluvu, predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovaného. Prehľad čerpania úveru vyplýva z pripojeného výpisu z účtu žalovaného. Žalovaný v zmluve vyslovil súhlas so všeobecnými obchodnými podmienkami banky pre depozitné produkty, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Banka sa v zmluve zaviazala poskytnúť žalovanému povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti z účtu žalovaného, a to aj vtedy, ak nebude existovať pohľadávka žalovaného voči banke, ktorá banke vznikne v dôsledku pripísania platieb alebo vkladov v hotovosti v prospech účtu žalovaného. Žalovaný sa v zmluve zaviazal, povolené prečerpanie splácať banke formou započítania pohľadávky banky z účtu proti pohľadávke žalovaného z účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z účtu a v rozsahu, v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú.

Banka svoj záväzok vyplývajúci jej zo zmluvy riadne a včas splnila a žalovanému poskytla povolené prečerpanie k účtu za podmienok dohodnutých v zmluve. Žalovaný využil možnosť prečerpania svojho bežného účtu, avšak svoj záväzok zo zmluvy splatiť povolené prečerpanie nesplnil riadne a včas. K 23.8.2012 banka evidovala voči žalovanému pohľadávku vo výške 2.749,06 eur. Žalobkyňa písomne vyzvala žalovaného na splnenie záväzku, avšak bezvýsledne.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi bankou a žalobkyňou z 21.8.2012 došlo v zmysle § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka k postúpeniu pohľadávky vrátane jej príslušenstva banky voči žalovanému na žalobkyňu. Žalobkyňa ku dňu podania žaloby eviduje voči žalovanému pohľadávku vo výške istiny 2.749,06 eur.

Žalobou sa žalobkyňa s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. domáha aj zaplata úrokov z omeškania so zaplateným uvedeného peňažného záväzku vo výške 8,50% ročne.

V rámci prípravy pojednávania sa súd pokúsil doručiť žalobu spolu s jej prílohami žalovanému v súlade s ust. § 114 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, avšak bezvýsledne. Podľa registra obyvateľov SR žalovaný je na adrese označenej žalobkyňou v žalobe Q. XX, E. O., evidovaný od 27.5.1996 doposiaľ. Podľa správy obce Vrbov a šetrení policajných orgánov žalovaný sa na tejto adrese nezdržiava. Všetci členovia jeho rodiny sú pracovne v Anglicku. Súčasného Presnú adresu pobytu žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť. Preto podľa § 29 ods. 2 a ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku súd uznesením z 20.8.2015 č. k. 4C 232/2013-66 žalovanému na ochranu jeho práv v tomto konaní ustanovil opatrovníka, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778.

Opatrovník žalovaného, ktorému žaloba s prílohami bola na vyjadrenie doručená 21.9.2015, sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní konanom 17.5.2016 za splnenia podmienok § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti zástupkyne žalobkyne, ktorá svoju neúčasť podaním z 16.5.2016 ospravedlnila dôvodom zbytočného navyšovania trov právneho zastúpenia a požiadala súd, aby rozhodol iba na základe predložených listinných dôkazov s tým, že uplatnený nárok považuje za odôvodnený. Opatrovník žalovaného svoju neúčasť aj napriek riadnemu a včasnému predvolaniu na pojednávanie neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadala.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobkyňou a zistil nasledujúce skutočnosti: Z listiny označenej ako „Zmluva o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúctu“, vyplýva, že Všeobecná úverová banka a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, dňa 14.7.2005 uzavrela so žalovaným zmluvu, predmetom ktorej bol záväzok banky otvoriť a viesť pre žalovaného bežný účet č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a zriadiť a umožniť mu používať produkty a služby flexiúctu vrátane vydania debetnej platobnej karty Štandard PK MasterCard na vykonávanie bezhotovostných a hotovostných platobných operácií na ťarchu účtu a v jeho prospech a povoleného prečerpania na účte za splnenia podmienok stanovených bankou s maximálnym denným limitom 40.000,- Sk. Zmluvu zmluvné strany uzavreli na dobu neurčitú. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. pre depozitné produkty (ďalej len všeobecné obchodné podmienky).

Podľa prehľadu histórie transakcií na tomto bežnom účte žalovaného banka poskytovala žalovanému a žalovaný využíval v dobe od 17.1.2008 do 22.8.2012 službu spočívajúcu v úvere formou povoleného prečerpania prostriedkov na účte. K 4.11.2012 banka podľa prehľadu evidovala nepovolené prečerpanie prostriedkov na účte vo výške 2.749,06 eur.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, a žalobkyňou vyplýva, že dňa 14.8.2012 banka uzavrela zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala postúpiť na žalobkyňu za podmienok uvedených v zmluve súbor pohľadávok podľa menného zoznamu, ktorý aj napriek označeniu v žalobe súdu nebol predložený.

V prejednávanej veci si žalobkyňa s poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 14.8.2012 žalobou uplatnila nárok na splnenie povinnosti, ktorá má žalovanému vyplývať zo zmluvy uzavretej s bankou 14.7.2005 o zriadení bežného účtu (vrátane doplnkových služieb) a o poskytnutí úveru formou povoleného prečerpania prostriedkov z účtu (ďalej pre účely tohto rozhodnutia len zmluva o úvere).

Súd predovšetkým uvádza, že žalobkyňa nepreukázala, že by zmluvou o postúpení pohľadávok z 14.8.2012 bola banka vôbec na ňu postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom žaloby. Žalobkyňa súdu nepredložila žiadny menný zoznam pohľadávok, ktorý mal byť súčasťou tejto zmluvy o postúpení, a z ktorého by takáto skutočnosť mala vyplývať.

Pokiaľ ide o samotnú zmluvu o postúpení pohľadávok z 14.8.2012 bankou, súd poukazuje na zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky bankou na žalobkyňu, tzn. k 14.8.2012 (ďalej len „zákon o bankách“), ktorý upravoval niektoré vzťahy súvisiace s činnosťou banky. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách

ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Zákonnými predpokladmi platného postúpenia pohľadávky voči žalovanému založenej zmluvou o úvere z 14.7.2005 bankou žalobkyni bolo teda vychádzajúc z citovanej právnej úpravy zákona o bankách kumulatívne splnenie nasledovných zákonných predpokladov v čase postúpenia pohľadávky na žalobkyňu: 1) existencia pohľadávky banky alebo jej časti, ktorá bola v čase postúpenia už splatná, 2) omeškanie žalovaného so splnením splatného peňažného záväzku voči banke trvajúce nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo súčet všetkých omeškaní so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku trvajúce viac ako dobu jedného roka, a 3) písomná výzva žalovanému bankou na splnenie splatného peňažného dlhu.

V prejednávanej veci bolo na žalobkyni, aby preukázala svoju aktívnu legitimáciu v konaní vyplývajúcu z jej z hmotného práva. Súdu na základe výsledkov dokazovania vykonaného v celom rozsahu návrhov žalobkyne bez ďalšieho neostávalo nič iné, iba vysloviť záver, že žalobkyňa v konaní nepreukázala splnenie zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky uplatnenej v konaní bankou na ňu, v dôsledku čoho žalobkyňa nepreukázala ani svoju aktívnu legitimáciu v konaní.

Žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadne skutkové tvrdenia, z ktorých by súd mohol vyvodiť záver o splatnosti pohľadávky banky voči žalovanému uplatnenej žalobou založenej zmluvou o úvere z 14.7.2005 v čase jej postúpenia bankou na žalobkyňu, a z výsledkov vykonaného dokazovania tento záver nie je možné vyvodiť. Žalobkyňa v konaní neuviedla žiadne tvrdenia a z vykonaného dokazovania nevyplyvajú závery o tom, kedy a z akého dôvodu mala nastať splatnosť úveru poskytnutého žalovanému formou prečerpania prostriedkov na účte vo výške 2.749,06 eur, a ani či úver v tejto výške bol vôbec ku dňu postúpenia pohľadávky bankou splatný.

V žalobe zástupkyňa žalobkyne bez ďalšieho iba všeobecne uviedla, že banka sa v zmluve zaviazala poskytnúť žalovanému povolené prečerpanie prostriedkov na účte tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti z účtu žalovaného, a to aj vtedy, ak nebude existovať pohľadávka žalovaného voči banke, ktorá banke vznikne v dôsledku pripísania platieb alebo vkladov v hotovosti v prospech účtu žalovaného. Ďalej uviedla, že žalovaný sa v zmluve zaviazal povolené prečerpanie splácať banke formou započítania pohľadávky banky z účtu proti pohľadávke žalovaného z účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z účtu a v rozsahu, v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú, a že žalovaný svoj záväzok zo zmluvy na vrátenie povoleného prečerpania nespĺnil riadne a včas.

Záver o tom, kedy a ako mal žalovaný úver splácať, a kedy a z akého dôvodu mala nastať splatnosť úveru poskytnutého žalovanému formou prečerpania prostriedkov na účte vo výške 2.749,06 eur nie je možné vyvodiť ani z ustanovení všeobecných obchodných podmienok (bod 4.4.).

Tu súd len dáva do pozornosti dôvodovú správu k zákonu o bankách, kde sa v osobitnej časti k § 92 ods. 7 uvádza „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. (Pozn.: pôvodný ods. 7 sa stal odsekom 8 po novelizácii zákonom č. 552/2008 Z.z.). Banka teda nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, ale len pohľadávky z „ukončeného úveru“, a zo živého úveru len splatné splátky. Tento záver jasne vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 2 zákona o bankách, podľa ktorého: „Bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak“. Žalobkyňa nie je bankovým subjektom oprávneným poskytovať úvery a ani bankové úvery vo vlastnej réžii spravovať.

Aj v prípade záveru, že žalovaná pohľadávka by bola v čase jej postúpenia bankou na žalobkyňu splatná, ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby titulom nedostatku aktívnej legitimácie žalobkyne v konaní je nepreukázanie splnenia ďalších zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky bankou, a

to že omeškanie žalovaného so splnením splatného peňažného záväzku voči banke trvalo nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní alebo že súčet všetkých omeškaní so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku trvalo viac ako dobu jedného roka, a tiež podmienky, že banka žalovaného pred postúpením pohľadávky na splnenie splatného peňažného dlhu vyzvala. Žalobkyňa ani v tomto smere neuviedla tvrdenia a neoznačila dôkazy, a z predložených listinných súd závery o splnení týchto podmienok nemohol vysloviť.

Vzhľadom na uvedené právne závery o nedostatku vecnej aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní súd žalobu v prejednávanej veci zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa §142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaný bol v konaní úspešný. Preto mu prislúcha právo na náhradu trov konania. Keďže predpokladom priznania práva na náhradu trov konania účastníkovi je riadne uplatnenie nároku na náhradu a žalovaný si v konaní takýto nárok neuplatnil, súd žalovanému žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).